

Sygn. akt I C 390/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Lipnicka

Protokolant: sekretarz sądowy Wioletta Bartoń

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa W. M. i K. M.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powodów W. M. i K. M. solidarnie kwotę 35 000 zł (słownie: trzydzieści pięć tysięcy złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.06.2010r. do dnia 31.12.2015r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016r do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powodów W. M. i K. M. solidarnie kwotę 4 150 zł (słownie: cztery tysiące sto pięćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pozwanemu (...) S.A. w W., aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu kwotę 3 443,83 zł (słownie: trzy tysiące czterysta czterdzieści trzy złote 83/00) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo z budżetu Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kędzierzynie – Koźlu.

Sygn. akt I C 390/13

UZASADNIENIE

K. M. i W. M. domagali się zasądzenia na swoją rzecz od (...) S. A. w W. kwoty 35.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami, licznymi od dnia 21.06.2010 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Powodowie argumentowali, iż zawarli ze stroną pozwaną umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym m.in. od skutków powodzi. W dniach 17-30 maja 2010 r. doszło do zalania dwóch budynków mieszkalnych oraz budynków gospodarczych w miejscowości G. (gmina C.), a stanowiących współwłasność powodów. Z tytułu poniesionej szkody ubezpieczyciel wypłacił powodom łącznie kwotę 28.790,88 zł. W ocenie poszkodowanych, przyznane przez stronę pozwaną świadczenie restytucyjne nie jest adekwatne do wysokości poniesionej przez ww. szkody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana - (...) S. A. w W., wniosła o oddalenie roszczeń pozwu oraz zasądzenia kosztów procesu.

Przyznając, że łączyła ją z powodami umowa ubezpieczenia budynków położonych w G., a to dwóch budynków mieszkalnych i budynków gospodarczych, zakwestionowała wysokość szkody w zakresie, w jakim przewyższa już wypłaconą sumę odszkodowania tj. kwotę 42.624,48 zł. Zakwestionowała także załączoną do pozwu prywatną

opinię, wskazując, że wyliczona w niej wysokość szkody zawiera czynności i prace nieuzasadnione rozmiarem i charakterem uszkodzeń budynków. Strona pozwana podniosła, iż zastosowany przez nią stopień zużycia technicznego budynków został uzgodniony z powodami w zw. z podpisaniem polisy ubezpieczeniowej, nadto, iż powodowie nie udokumentowali okoliczności poniesienia kosztów związanych z uprzątnięciem miejsca szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. M. i W. M. są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego położonego w G..

fakt bezsporny, nadto dowody:

- umowa o dożywocie z dnia 20.12.2000 r. – k.15-19.

W dniu 01.01.2010 r. K. M. i W. M. – jako ubezpieczający i ubezpieczeni - zawarli z (...) S.A. w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym na okres od dnia 01.01.2010 r. do dnia 31.12.2010 r. Ubezpieczeniem objęte zostały dwa budynki mieszkalne oraz budynki gospodarczo - inwentarskie usytuowane w G. – od ognia i innych zdarzeń losowych - do sumy ubezpieczenia w wysokości: 37.300 zł w odniesieniu do budynku mieszkalnego nr (...) 00 zł w odniesieniu do wiaty nr 1, 38.700 zł w odniesieniu do szopy, 3.100 zł w odniesieniu do wiaty nr 2, 23.500 zł w odniesieniu do garażu, 63.600 zł w odniesieniu do chlewni nr 1, 51.300 zł w odniesieniu do wiaty nr 3, 19.500 zł w odniesieniu do wiaty nr 4, 151.100 zł w odniesieniu do stodoły, 34.500 zł w odniesieniu do kurnika, 3.500 zł w odniesieniu do chlewni nr 2, 17.000 zł w odniesieniu do chlewni nr 3, 37.300 zł w odniesieniu do budynku mieszkalnego jednorodzinne nr (...), 12.600 zł w odniesieniu do wiaty nr 5.

Dowód:

- dokument obowiązkowego ubezpieczenia budynków – k.20.

W dniach 17-30 maja 2010 r. w miejscu zamieszkania powodów doszło do wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego – powodzi, wynikiem czego zalaniu uległy: dwa domy mieszkalne, trzy chlewnie, obora, pięć wiat, garaż, kurnik i stodoła. Wskutek powodzi:

- w budynku mieszkalnym nr (...) doszło do: całkowitego zalania pomieszczeń piwnicy do wysokości 1,75 m oraz zalania parteru na dwóch poziomach: niższym - do wysokości 1 m od posadzki oraz wyższym – do wysokości ok. 0,20 m od posadzki,

- w budynkach gospodarczych, inwentarskich i garażu zalanie sięgnęło poziomu od 0,50 m do 1,45 m.

Woda powodziowa ustąpiła z pomieszczeń budynków po około czterech dniach (poza pomieszczeniami piwnicy). W wyniku zalania wodą powodziową doszło do powstania zarysowań i pęknięć ścian budynków (mieszkalnego nr 1, stodoły, szopy) oraz wiat, wynikiem czego powstała konieczność częściowej rozbiórki jednej z wiat.

W związku z powyższym, w zalanych budynkach powstała konieczność: czyszczenia wszystkich zalanych pomieszczeń i ich odkażania (co najmniej do wysokości zalania), usunięcia tynków, okładzin i oblicowań zalanych wodą powodziową (do wysokości co najmniej 50 cm ponad poziom widocznego zawilgocenia), odgrzybienia zawilgoconych elementów konstrukcyjnych przegród budowlanych (ścian i stropów), osuszenia (w okresie 30 dni) wszystkich zawilgoconych elementów i pomieszczeń, wywozu gruzu. Nadto, w budynku mieszkalnym nr (...) zakres robót remontowo-budowlanych (restytucyjnych) winien był objąć: odkażenie (do wysokości zalania) i czyszczenie z namułu zalanych pomieszczeń, usunięcie w pomieszczeniach piwnicy i parteru zawilgoconych tynków i okładzin, usunięcie tynku żywicznego elewacji na średniej wysokości ok. 1,70 m, wymianę podłóg drewnianych oraz z płytek podłogowych z izolacją ocieplającą (na parterze, w jednym pokoju i spiżarni), osuszanie zalanych i zawilgoconych pomieszczeń piwnic i parteru, odgrzybianie powierzchni murów i stropów pozbawionych wyprawy oraz posadzek, wykonanie tynków wewnętrznych i okładzin - wcześniej usuniętych, wykonanie instalacji elektrycznej w piwnicy, wymianę drzwi drewnianych oraz ościeżnic drewnianych, uzupełnienie tynku elewacji oraz położenie powłoki malarskiej. Zakres

robót remontowych w pozostałych budynkach i wiatach tj.: budynku mieszkalnym nr (...), garażu, stodole, szopie i obiektach inwentarskich winien dodatkowo obejmować: czyszczenie i odkażanie zalanych pomieszczeń (co najmniej do wysokości zalania), usunięcie namułu i szlamu z pomieszczeń, skucie zalanych tynków wewnętrznych, odgrzybianie ścian i posadzek, odtworzenie skutych tynków z ich malowaniem, wymianę uszkodzonych wrót i drzwi drewnianych oraz odgrzybianie elewacji.

Dowód:

- szacunek szkód powodziowych – k.27-113,
- faktury VAT – k.114-126, 129-148,
- rachunki – k.127-128,
- przesłuchanie powoda W. M. – k.215-217,
- opinia z dnia 17.04.2015r. – k.289.

Po zgłoszeniu szkody ubezpieczycielowi (co miało miejsce w dniu 20.05.2010 r.), dnia 14.06.2010 r. (...) S.A. w W. wypłaciła na rzecz powodów, tytułem odszkodowania, kwotę 14.000,43 zł, w dalszej zaś kolejności – w dniu 18.10.2010 r. – dalszą kwotę odszkodowania w wysokości 14.790,45 zł. Pismem z dnia 15.02.2011 r. powodowie wystąpili o dopłatę na ich rzecz odszkodowania uzupełniającego. W odpowiedzi na powyższe pismo, strona pozwana poinformowała powodów o braku podstaw do zmiany dotychczasowego stanowiska ubezpieczyciela w sprawie. Pismem z dnia 22.04.2011 r. powodowie dokonali ostatecznego, przesądowego wezwania ubezpieczyciela do zapłaty sumy w łącznej wysokości 194.458,02 zł obejmującej: 132.833,60 zł brutto z tytułu ubezpieczenia domu mieszkalnego nr (...), 37.300 zł brutto z tytułu ubezpieczenia domu mieszkalnego nr (...), 53.115,30 zł z tytułu ubezpieczenia budynków gospodarczych, a to w terminie 14 dni, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pismem z dnia 24.05.2011 r. oraz pismem z dnia 22.07.2011 r. powodowie ponownie wezwali ubezpieczyciela do zapłaty odszkodowania w wysokości kwoty 194.458,02 zł. W dniu 25.07.2011 r. ubezpieczyciel przyznał powodom dalszą kwotę odszkodowania w wysokości 13.833,60 zł. Pismem z dnia 5.09.2011 r. powodowie odwołali się od stanowiska (...) S.A. w W., w dalszej zaś kolejności, w piśmie z dnia 5.10.2011 r., ponaglił stronę pozwaną o dopłatę kwoty 180.624,42 zł tytułem odszkodowania uzupełniającego wraz z odsetkami za opóźnienie. W piśmie z dnia 10.10.2011 r. strona pozwana uznała roszczenie o wypłatę odsetek za zwłokę od kwoty 13.833,60 zł za okres od dnia 13.05.2011 r. do dnia 25.07.2011 r. W dniu 17.10.2011 r. ubezpieczyciel przyznał powodom kwotę 364,60 zł tytułem odsetek za opóźnienie. W piśmie z dnia 14.06.2012 r. powodowie odwołali się od stanowiska ubezpieczyciela. W piśmie z dnia 9.07.2012 r. ubezpieczyciel podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Dowód:

- pismo ubezpieczyciela z dnia 14.06.2010 r. – k.21,
- pismo ubezpieczyciela z dnia 18.10.2010 r. – k.22,
- pismo poszkodowanych o dopłatę – k.23-24,
- pismo ubezpieczyciela z dnia 9.03.2011 r. – k.25,
- ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty – k.26,
- ponaglenie na wezwanie do zapłaty – k.149-150,
- pismo ubezpieczyciela z dnia 25.07.2011 r. – k.151,
- weryfikacja prywatnej opinii rzeczoznawczej – k.152-155,

- odwołanie – k.156-157,
- ponaglenie z dnia 5.10.2011 r. – k.159,
- pismo ubezpieczyciela z dnia 10.10.2011 r. – k.160,
- pismo ubezpieczyciela z dnia 17.10.2011 r. – k.161,
- odwołanie z dnia 14.06.2012 r. – k.163-164,
- pismo ubezpieczyciela z dnia 9.07.2012 r. – k.165.

Łączna wartość szkody w budynkach mieszkalnych i gospodarczo-inwentarskich (w tym wiatkach) składających się na gospodarstwo rolne powodów w wartości rzeczywistej (z uwzględnieniem stopnia zużycia technicznego budynków) wynosi 143.294 zł, obejmując: szkodę w wiacie nr 1 w wysokości 4.429,36 zł, szkodę w szopie w wysokości 5.450,29 zł, szkodę w wiacie nr 2 w wysokości 865,22 zł, szkodę w garażu w wysokości 8.418,27 zł, szkodę w chlewni nr 3 w wysokości 1.283,07 zł, szkodę w wiacie nr 3 w wysokości 1.685,54 zł, szkodę w budynku mieszkalnym nr (...) w wysokości 90.265,50 zł, szkodę w wiacie nr 4 w wysokości 4.134,15 zł, szkodę w stodole w wysokości 8.010,16 zł, szkodę w kurniku w wysokości 1.808,35 zł, szkodę w chlewni nr 2 w wysokości 1.201,42 zł, szkodę w chlewni nr 1 w wysokości 4.890,82 zł, szkodę w budynku mieszkalnym nr (...) w wysokości 5.084,48 zł, szkodę w wiacie nr 5 w wysokości 5.767,56 zł.

Dowód:

- opinia z dnia 17.04.2015 r. – k.289,
- opinia uzupełniająca z dnia 18.04.2015 r. – k.282-285.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Ustalenia faktyczne w sprawie, poddanej ocenie Sądu Rejonowego, zastały poczynione w oparciu o dowody z dokumentów prywatnych oraz wyjaśnień powoda W. M.. Z uwagi na konieczność posiłkowania się wiedzą specjalistyczną – należało sięgnąć także po dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania wartości nieruchomości (art. 278 § k.p.c.).

Okoliczności faktyczne miały charakter bezsporny, co dotyczy zawarcia przez strony sporu umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym: dwóch mieszkalnych i budynków gospodarczo - inwentarskich (trzech chlewni, obory, pięciu wiat, garażu, kurnika i stodoły), położonych w G. m.in. od skutków powodzi. Ponadto, nie negowano powstania szkody w efekcie ziszczenia się zdarzenia, objętego ochroną ubezpieczeniową. Bezspornym pomiędzy stronami było nadto, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę w łącznej wysokości 42.624,48 zł.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia wartości szkody doznanej przez powodów w rezultacie powodzi z okresu 17-30 maja 2010 r. Kluczowe znaczenie miała w rozpoznawanej sprawie opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości A. B.. Biegły wskazał, iż wysokość szkody uwzględniająca zużycie budynków od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wynosi do dnia szkody: dla wiaty nr 1 w wysokości 4.429,36 zł, dla szopy w wysokości 5.450,29 zł, dla wiaty nr 2 w wysokości 865,22 zł, dla garażu w wysokości 8.418,27 zł, dla chlewni nr 3 w wysokości 1.283,07 zł, dla wiaty nr 3 w wysokości 1.685,54 zł, dla budynku mieszkalnego nr (...) w wysokości 90.265,50 zł, dla wiaty nr 4 w wysokości 4.134,15 zł, dla stodoły w wysokości 8.010,16 zł, dla kurnika w wysokości 1.808,35 zł, dla chlewni nr 2 w wysokości 1.201,42 zł, dla chlewni nr 1 w wysokości 4.890,82 zł, dla budynku mieszkalnego nr (...) w wysokości 5.084,48 zł, dla wiaty nr 5 w wysokości 5.767,56 zł.

Do opinii biegłego zastrzeżenia złożyła strona pozwana podnosząc, iż biegły, w ramach przeprowadzonej kalkulacji wysokości szkody, winien zastosować zużycie techniczne budynków wynikające z łączącej strony umowy ubezpieczenia. Nadto strona pozwana podniosła zarzut nieudokumentowania przez powodów poniesienia kosztów związanych z uprzątnięciem miejsca szkody. Z uwagi na powyższe, sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego A. B.. W treści opinii uzupełniającej z dnia 18.04.2015 r., biegły podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

W ocenie sądu I instancji, opinie sporządzone przez biegłego sądowego (tj. zasadnicza i uzupełniająca) są pełne, zawierają odpowiedzi na wszystkie postawione pytania oraz są stanowczo i konsekwentnie uzasadnione (art. 285 § 1 kpc). Zastosowane w nich sformułowania pozwalają na zrozumienie wyrażonych ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich. Opinie biegłego A. B., nie zostały skutecznie obalone przez stronę pozwaną.

Biegły sądowy w sporządzonej przez siebie opinii uwzględnił stopień zużycia technicznego budynków, stosownie do art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152), wedle treści którego, wysokość szkody ustala się, z uwzględnieniem art. 69 ustawy, na podstawie: kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych - przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Z analizowanych przepisów nie sposób wyprowadzić postulowanego przez pozwanego wniosku, że w uwarunkowaniach faktycznych niniejszej sprawy wchodzi w grę proporcjonalne zmniejszenie kwoty wypłaconego odszkodowania o równowartość zużycia budynków stwierdzonego w dacie zawierania umowy (w polisie). Przypadki, w których wysokość szkody w budynkach rolniczych podlega zmniejszeniu zostały wymienione w art. 69 pkt 1 ustawy (art. 69 pkt 1: Wysokość szkody w budynkach rolniczych zmniejsza się o wartość pozostałości, które mogą być przeznaczone do dalszego użytku, przeróbki lub odbudowy). Z kolei art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy (in fine) stanowi, że jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej (jak to miało miejsce w realiach niniejszej sprawy) to uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody. Skoro więc przepisy te nie ustanawiają przy ustalaniu wysokości szkody obowiązku uwzględnienia faktycznego zużycia budynków przed datą rozpoczęcia tej odpowiedzialności to nie zachodzą podstawy do określenia tej kwoty z pomniejszeniem o przyjęty w umowie stopień zużycia (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 13.02.2014 r., sygn. I ACA 567/13). Odnosząc się zaś do kwestii nieudokumentowania przez poszkodowanych okoliczności poniesienia kosztów uprzątnięcia miejsca szkody, biegły wskazał, iż po myśli art. 69 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r., przyjęta przez niego wysokość tych kosztów nie przekracza 5% całkowitej wartości szkody, nadto przywołując treść wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 20.11.2013 r. (sygn.akt I C111/12, opubl.<http://orzeczenia.wloclawek.so.gov.pl>, ww.) wskazał, iż funkcję udokumentowania, o jakiej mowa w zacytowanym przepisie, spełnia sama opinia biegłego.

Odpowiedzialność pozwanego wynikała z wiążącej strony umowy obowiązkowego ubezpieczenia budynków w gospodarstwie rolnym.

W myśl art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przedmiotem zaś ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu (art. 821 k.c.). Wedle regulacji wynikającej z art. 817 § 1 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Powołane przepisy wskazują na istotę umowy ubezpieczenia jaką jest wypłata odszkodowania lub innego świadczenia w wypadku zajścia zdarzenia losowego w kwocie odpowiadającej rozmiarowi szkody (por. art. 109 ustawy z dn. 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...)).

Niewątpliwie, przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej jest szkoda, a zatem postępowanie sądowe w przedmiocie zapłaty odszkodowania oparte jest na podstawowych zasadach wynikających z przepisów prawa

cywilnego. W związku z tym naprawienie szkody ma przywrócić stan poprzedni. W niniejszej sprawie odszkodowanie, to koszt przywrócenia zabudowań powodów do stanu sprzed powodzi. Dlatego też przy ustalaniu zakresu szkody sąd wziął pod uwagę te wszystkie czynności, które powinni wykonać powodowie, celem usunięcia skutków powodzi. Zakres szkód sąd powinien zaś ustalić w odniesieniu do stopnia uszkodzenia budynków na skutek powodzi, opierając się w tej mierze na opinii biegłego, jego doświadczeniu i praktyce wykonawczej podmiotów branży budowlanej oraz fachowej literaturze. Określenie jej rozmiaru należy do tej kategorii wiadomości specjalistycznych, z powodu których sąd zobligowany jest, nawet wobec braku stosownego wniosku stron w tym zakresie, powołać biegłego sądowego, celem ustalenia rozmiaru powstałych strat.

Przyjęta przez sąd kwota należnego powodom odszkodowania równa jest 143.294 zł. Biorąc pod uwagę wysokość wypłaconego dotychczas K. M. i W. M. odszkodowania, wskazaną sumę należało pomniejszyć o kwotę 42.624,48 zł, co daje wynik 100.669,52 zł. W myśl art. 321 § 1 k.p.c., sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Z uwagi na powyższe, mając na uwadze żądanie pozwu, sąd, w punkcie I wyroku, zasądził na rzecz solidarnych powodów ostatecznie kwotę 35.000 zł.

Wraz z kwotą główną, sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz solidarnych powodów, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2015 r.) odsetki ustawowe od dnia 21.06.2010 r. do dnia 31.12.2015 r. oraz na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 56 i 57 ustawy z dnia 9.10.2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.) odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 1.01.2016 r. do dnia zapłaty. Za początkowy termin naliczania odsetek ustawowych został uznany dzień 21.06.2010 r. tj. dzień następujący po upływie 30-dniowego ustawowego terminu do likwidacji szkody, liczonego od dnia jej zgłoszenia.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu w pkt 2 wyroku, uzasadnia art. 98 k.p.c. Powodowie ponieśli następujące koszty procesu: opłatę sądową od pozwu w kwocie 1.750 zł zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 Nr 90, poz. 594), wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 2.400 zł zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1348 ze zm.), co daje łącznie sumę 4.150 zł tytułem kosztów postępowania sądowego.

W sprawie sporządzone zostały opinie sądowe, których łączny koszt wyniósł kwotę 4.443,83 zł (4.028,22 zł + 415,61 zł). Na poczet kosztów czynności biegłego pozwany wpłacił zaliczkę w kwocie 1.000 zł. Do rozliczenia pozostała zatem suma 3.443,83 zł, którą tymczasowo poniósł Skarb Państwa –Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu. Z uwagi na powyższe, na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 Nr 90, poz. 594) tymi kosztami obciążono stronę pozwaną, nakazując jej zwrot skredytowanych wydatków.

Biorąc pod rozwagę poczynione ustalenia faktyczne, treść przywołanych przepisów prawa oraz przeprowadzone rozważania należało orzec jak w wyroku.